

Jordbygninger eller paa fremragende Stenaffatser. Naar Fuglene saaledes fare ud, rive de en Del af deres Æg og Unger ned; disse styrte i Havet og gaa saaledes til Grunde. Det foreliggende Lovforslag har hovedsagelig Hensyn til Jagtretten paa Landet, idet de nugældende Bestemmelser for denne Jagt ikke have vüist sig tilstrækkelige. Den uvidebe Jagtlyst og de forbedrede Skydevaaben have medført, at de Fugle, som leve paa Landjorden, saavel som Harene ikke kunne bjerge sig mod Færgernes Efterstræbelser. Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at give en hel Del Bestemmelser, som i det Væsentlige stemme med de Forskrifter, som findes for Kongeriget i Lov 1ste April 1871 og 24de Mai 1879. Disse Bestemmelser uvides til at gjælde for Færøerne med de Modifikationer, som følge af de særlige Forhold deroppe. Da jeg ikke er særlig jagtyndig, skal jeg ikke fordybe mig i de herhenhørende saglige Bestemmelser, men overlade det til andre Medlemmer, som maatte kunne magte dem. Jeg skal indskrænke mig til at henlede Opmærksomheden paa de Punkter, i hvilke det foreliggende Lovforslag af Hensyn til de særlig særgjorte Forhold maa afvige fra de Regler, som gjælde herne, og som der derfor mulig kunde være Grund til at tage under Overveielse. Kun med Hensyn til et enkelt Punkt skal tillade mig en saglig Jagtbemærkning, foranlediget ved nogle skriftlige Meddelelser, som jeg har faaet fra den ærede Landssthingsmand fra Færøerne, som er fraværende. — Lovforslagets § 1 bestemmer, at det i en vis Tid skal være forbudt at jage efter visse nærmere opregnede Fuglearter og tillige efter Hare. Den Tidsskrift, som er givet for Fuglenes Bedkommende, nemlig fra 1ste Marts til 15de August, falder sammen med den Tid, hvori Fuglebjergene ere fredede. Det er ganske naturligt, at man har valgt denne Tidsskrift. Det maa anses for hensigtsmæssigt, at man sætter den samme Tidsskrift for Forbudet mod Jagt paa Landjorden, som gjælder for Forbudet mod Skydning under Fuglebjergene. Med Hensyn til Harene er Fristen sat fra 14de Februar til 1ste Oktober. Den 1ste Oktober er, som Motiverne oplyse, taget af Lov 24de Mai 1879, hvor der her for Danmark er sat en lignende Grænse. Til den anden Side er Grændsen i Lovforslaget sat fra 14de Februar, medens i Danmark Begyndelsestidspunktet er 1ste Januar. Det er mig ubekjendt, hvorfor man har foreslaet en anden Frist for Færøerne. Smidertid antager jeg, at det er det Hensigtsmæssigste at blive staaende ved den Regel, Lovforslaget har givet, saameget mere som der vel ogsaa kan ansøres en fyldestgjørende Grund for, at man i større Omfang skal kunne jage Hare paa Færøerne end herne. Der er nemlig adskillige Folk paa Færøerne, som om Vinteren ved at jage Hare staffe sig en Gjenstand, som

det er meget vanskeligt at faae der om Vinteren, nemlig ferst Kjød. Inden jeg forlader § 1, skal jeg meddele, at Landssthingsmanden for Færøerne har tilskrevet mig, at han fandt det uheldigt, at man fredede om Sildemaager (Siffer) og Strunjægere (Tjegver). Der er ikke mange af disse Fugle deroppe, og forsaavidt har Jagten paa dem ikke nogen stor Betydning, men efter hvad Landssthingsmanden for Færøerne har meddelt mig, ere disse Fugle slemme Æggerøvere; de tage andre Fugles Æg, og derfor har han forment, at Jagten paa dem snarere burde fremmes end indskrænkes. I hvert Fald, mener han, burde man ikke medtage dem blandt de fredede Fugle. I Lovforslagets § 2 er der optaget en Bestemmelse, som ogsaa findes i Loven for Danmark af 24de Mai 1879, og som gaar ud paa, at man ikke maa sælge Wildt i den Tid, i hvilken det er forbudt at dræbe Wildt, dog at man kan forhandle og kjøbe de paagældende Dyr de første 8 Dage, efterat Fredningstiden er indtraadt, medens man paa den anden Side ikke maa sælge dem i de to første Dage, efterat Fredningstiden er ophørt. Denne Bestemmelse er, som det er oplyst i Motiverne, bleven indsat i Lovforslaget af Ministeriet. Jagthinget havde ment, at det var det Naturligste at lade Fredningstiden falde sammen med den Tid, i hvilken Wildtet ikke maatte sælges, eller med andre Ord altsaa, at, saasnart Fredningstiden var indtraadt, maatte Kjødet af Wildtet ikke forhandles. Det er blevet mig meddelt, at Grunden til denne Jagthingets Beslutning skulde være den, at det paa Færøerne er usædvanligt, at Wildt sælges. Dette gjør man i Almindelighed ikke, idet Enhver selv forærer det Wildt, han sælger. Smidertid forekommer der dog stundom ogsaa Salg af Wildt deroppe, og jeg kan ikke se, hvorfor man i saa Fald ikke ogsaa paa Færøerne skulde anvende de Regler, som man har fundet at være hensigtsmæssige for Kongeriget. Jeg maa derfor billige, at denne Bestemmelse er optagen. I Lovforslagets § 5 findes en Bestemmelse, som kunde synes temmelig paafaldende, idet den fastsætter en meget forhøjet Bøde for den Ubertigede, som med Jagtrebskaber indfinder sig i Fuglebjerge, Urer eller Holme, eller som jager sammesteds. Smedens nemlig Lovforslagets § 4 for ulovlig Jagt sætter Bøder fra 5 til 50 Kr., og § 6 for at befinde sig med Skydevaaben paa Steder, hvor man ikke har Lov til at komme, sætter Bøder fra 2 til 10 Kr., sætter § 5 for de to samme Forseelser, naar de begaas i fredede Fuglebjerge, Bøder fra 25 til 200 Kr. Denne Bestemmelse er imidlertid fuldt begrundet; thi hvis man skal forebygge den skadelige Skydning i Fuglebjergene, er det nødvendigt at sætte sølelige Bøder derfor. De nuværende Bøder ere efter Loven af 9de Februar 1854 fra 2 til 20 Kr., men dette er aldeles utilstrækkeligt. Disse Bøder kunne ikke danne en fornøden Mod-